

Ја ово не умем другачије рећи

Ја ово не умем другачије рећи.
Можда ћеш ме боље схватити док ћутим.
Сад к`о да не могу да пронађем речи –
У истом се трену и смејем и љутим.

Ова тајна не може сама да се каже,
А ја је не желим на силу одати.
Покушаћу бар, не могу да лажем.
Надам се да ћеш брзо схватити.

Не примећујеш да, кад си близу, ћутим
Или да се насмејем повремено вешто?
Да сам на твом месту, могла бих да слутим
Да од тебе кријем ових дана нешто.

Можда се већ питаш што бежим од тебе
Ил` што ти оловку, кад ми тражиш, не дам.
Рећи ћу овако, да личим на себе:
Ја већ неко време волим да те гледам.

Тамара Соколов, 8.р.

ОШ „Др Арчибалд Рајс“,
Београд